

ся очищавать, глухы-тъ чуѣтъ, мъртвы-тъ възставать и бѣдны-тъ благовѣствовать. Блаженъ онзи, който не ся съблазни за Мене!“

Кога си отишли пратены-тъ отъ Іоанна, Іисусъ Христосъ почелъ да говори на народа за Іоанна Кръстителя: „что ходихте да видите въ пустынь-тъ? Тръсть ли, отъ вѣтръ колеблемъ? Что ходихте да видите? Человѣка ли въ богаты дрехы? Но оныя, които носятъ богаты дрехы, бывать въ царскы-тъ чертогы. И какво ходихте да видите? Пророка? Истина, вы казувамъ, той е поголѣмъ отъ Пророка! Той е онзи, за когото е казано въ Писаніе-то: „испращамъ вѣстника Моего прѣдъ лице-то Ти, да приготи пътя Ти прѣдъ Тебе.“

Подиръ това Іисусъ Христосъ наченалъ съ соболѣзнованіе да укорява оныя градове, въ които направилъ толкосъ чудеса и които не ся раскаяли, както: Хоразинъ, Вивсаидж. Капернаумъ, прѣдрекълъ на тия градове разрушеніе-то и запустѣніе-то, а на жители-тъ имъ—тежко-то наказаніе въ деня-тъ на Божія сѣдъ. Между това Апостолы-тъ, които былъ испратилъ на проповѣдь, ся върнѣли и рассказали Му за успѣха на работѣ-тъ си и за чудеса-та, които направили, особенно за то, че и бѣсове-тъ имъ ся повинувать, уплашены отъ имя-то Христово. Но Спаситель имъ казалъ: „не радувайте ся за това, че ви ся повинувать бѣсове-тъ, но радвайте ся повече за това, че имена-та ви сѣ написаны на небеса-та.“ Тогава ся возрадовалъ Іисусъ духомъ и казалъ: „прославлявамъ Тя, Отче, Господи небесе и земли, че си скрѣлъ тайны-тъ Си отъ прѣмудры-тъ и разумны-тъ, и открылъ си ги на младенцы-тъ. Така е было угодно прѣдъ Тебе. Всичко Ми е прѣдано во власть отъ Отца Моего, и никой не знае Сына, токмо Отецъ, и Отца знае токмо Сына-тъ и оныя, на които Сына-тъ открѣе. Придете до Мене всички труждающіи ся и обремененіи—и Азъ щѣ вы упокоѣ. Возмете Мое-то иго на себе и научете ся отъ Мене, зачтото сѣмъ кроткъ и смиренъ серд-